

੧ ੬ ਜਤਿਗੁਰੂਸਾਇ:

ਗੁਰੂਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਜੋਦਰੁ:
ਜੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਜੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤਬਹਿਸਰਬਜ
ਮਾਲੇ।।ਫਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਫਲਹਾਰੇ।ਕਿਤੇਤੇਰੇਗਾਪਗੀਸਿਓਕੀਅਰਿ
ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਫਲਹਾਰੇ।ਗਾਫਲਤੁਪੈਨੇਪਉਲਪਾ

ਲੀਬੈਸੰਤੁਰਗਾਏਗਜਾਧਰਮਦੁਆਰੇਗਾਗਾਫਨਤੁਪ
ਨੋਚਿਰੁਗੁਪਤਲਿਖਜਾਲਨਿਲਿਖਲਿਖਧਰਮ
ਬੀਚਾਗੇਗਾਗਾਫਨਤੁਪਨੋਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੇਯਨ
ਤੇਰੇਸੰਦਾਸਮਾਗੇਗਾਗਾਫਨਤੁਪਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਨ
ਬੈਠੇਦੇਵਤਿਅਦਰਿਨਾਲੋਗਾਗਾਫਨਤੁਪਨੋਸਿ
ਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਫਨਤੁਪਨੋਸਾਧਦੀਚਾਗੇ।
ਗਾਫਨਤੁਪਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਫਨਤੁਪਨੋਸ

२
५॥ दीरकरगंगागादलतुपेनपीडित
रुनरणीसुरगुगुगुदेदानलोगादलतुपेन
मेरलीआमनुमेरतिमुरगामदुपडिआलोगा
दीनतुपेनरतनछपाएतेरेअठसठितीगबिनलो॥
गादीनतुपेनजेपमगाबलासुरगागादलतुपेन
लीचगेगागादीनतुपेनधंरुमंडलासुरमंडकरि
करिगछेतेरेपागेसिंहीतुपेनगादीनजेतुपु
गादीनरतेतेरेरुगातरसलोहिंरकेतेतुपेन

ਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਨੁਕੁਕਿਆਬੀਚਾਗੇਸੋ
ਈਸੋਈਸਦਾਸਚਸਾਹਬਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੋਭੀਤੇ
ਸੀਜਾਏਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਡਿਗੀਡਿਗੀ
ਕਾਂਤੀਕਰਿਕਰਿਨਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਏਖੈਕੀਤਾਆਪਲਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡ
ਆਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਏਸੋਈਕਰਸੀਠਿਗਿਉਕਮੁਨ
ਕਗਲਾਜਾਈ॥ਸੋਪਤਿਸਾਹੁਸਾਹਪਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਗਲਗਜਾਈ॥੧॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧

ਸੁਲਿਦਡਾਅਖੋਸਕੁਕੇਇ।ਕਿਦਡਦਡਾਡੀਠਹੋਇ॥
ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ।ਕਹੇਲੇਫਲੇਤੇਰੇਰ
ਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਫੇਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੀਭੀਰ
ਗੁਲੀਗਹੀਗਾ।ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੇਰਕੇਤਾਕੇਫਡਚੀਗਾ॥
੧॥ਹਰਾਭੁ॥ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥
ਸਰਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿ
ਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਲੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁ
ਫਤਿਅਾਈ॥੨॥ਸਤਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੀਗੀ

੨

ਅਈਆਸਿਧਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਅਈਆਤੁਧੁਬਿਲ
ਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਈਆਕਰੀਮਮਿਲੈਨਾਤੀਠਾਕਰਹਾਈ
ਆ॥੩॥ਅਖਲਵਲਾਕਿਅਵੇਚਾਰਾਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇ
ਰੇਭੀਭਾਰਾਜਿਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕੇਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਚੁ
ਜਵਾਰਲਹਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਅਸਾਮਹਲਾ ੧॥
ਅਖਾਨੀਦਾਦਿਸਰੈਮਹਿਜਾਉ॥ਅਖਲਿਅਉਖਾ
ਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੇਭੁਖਾਉਤਭੁਖੈ
ਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੁਖਾ॥੧॥ਸਿਕਿਉਦਿਸਰੈਮੇਗੀਮਾ

ਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਤਿ ਬੁਧਾ ਚੈ ਨਾਇ॥੧॥ ਗੁਰੂ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ੪
 ਕੀਤਿ ਲਾਫਨਿ ਆਈ॥ ਆਖਿ ਖਕੇ ਕੀ ਮਤ ਨਾਹੀ ਪਾਈ॥
 ਜੇ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਕੇ ਆਖ ਲੁਪਾਇ॥ ਫੁਟ ਨਹੈ ਫੈ ਪਾਇ ਨਜ
 ਇ॥੨॥ ਨਾ ਚੰਤੁ ਮੈ ਨਹੈ ਫੈ ਸੋਗੁ॥ ਦਿ ਦਾਰੋ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗੁ
 ਗੁਲਏ ਤੋ ਤੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ ਕੋਰੇ ਆਨਾ ਕੋਰੇ ਇ॥੩
 ਜੇ ਫਨਿ ਆਪਿ ਤੇ ਫਨੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਜਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਤਿ ਕੈ
 ਕੀਤੀ ਗਤਿ॥ ਅਸਮੁ ਦਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਾ ਦੇ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ॥੪॥੩॥ ਗੁਰੂ ਗੁਜਰੀ ਮਧਨਾ ੪
 ਤਹਿ ਕੇ ਜਨ ਨਸਤਿ ਗੁਰਸਤਿ॥ ਆਖਿ ਨ ਫਿਕਰੁ ਰਹੈ ਗੁਰਪਾ ੫੦

ਸਿ। ਹਮ ਕੀ ਹੇ ਕਿ ਰਮ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਲਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾ
ਸਿ। ਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਹਮ
ਰੀਰ ਹਰਾ ਸਿ। ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇ
ਰੇ ਜਿ ਨਿਹ ਰਿਹ ਰਿਸ ਰਾਹ ਰਿਖਿ ਆਸਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਥੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਲ ਪਰਗਾਸ
੨॥ ਜਿ ਨਹ ਰਿਹ ਰਿਹ ਰਿਰ ਸੁਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ ਆ ਤੇ ਭਾਗ
ਹੀ ਲਜ ਮਪਾਸਾ ਜੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ ਲਿ ਸੰਗਤ ਨਹੀ ਆ
ਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿ ਨਹ ਰਿਜ ਨ ਸਤਿ
ਜੀ

ਗੁਰਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿ ਨ ਧੁਰ ਮਸਤ ਕਿ ਲਿਖਿਆਇ

੫

ਖਾਸਿ ਪਾਧੰਨੁ ਪੰਨੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿ ਤੁਹ ਰਿਹਾ ਪਾਇ

ਆਮਿ ਯਾਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੪੫

ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਮਾਣਾ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚਿ

ਤਵ ਹਿਉ ਦਮਨਾ ਅਹ ਰਿਜੀ ਭਿਖਾਰੀ ਸੈਣ ਪਾਖ

ਜਿ

ਰਮ ਰਿਜੀ ਤਉ ਪਾਇਆ ਤਕਾ ਰਿਜ ਕੁਆਰੇ ਕਰ ਪ

ਰਿਆ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧੁ ਜੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੋ ਸੁ

ਤਰਿਆ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ

ਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਤੁਬਨ
ਤੋ ਕੇਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਪਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬ
ਹੇਠਾ ਕੁਰੁ ॥ ਕਾਹੇ ਮਨ ਕੁਓ ਕਰਿਆ॥੨॥ ਓਏ ਓਏ
ਆਏ ਸੈ ਕੇਸਾ ਤਿਸ ਪਾਏ ਬਚੇ ਰੇ ਫੁਰਿਆ॥ ਤਿਨ ਕਦ
ਲੁਖਿ ਆਏ ਕਹੁ ਚੁਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਿ
ਆ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ
ਕਰਤਾ ਪਰਿਆ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਬਇ ਬਇ ਸਦ
ਬਇ ਜਾਈ ਐਤੇਗ ਅੰਤੁਨ ਪਾਰਾਫੁਰਿਆ॥੪॥

੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ॥

੬

ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਤਾ ੪॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁ

ਤਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਤਰਿਅਗਮਾਅਗਮਾਪਾਗਾ॥

ਸਭਿਪਿਆਦਹਿਸਭਿਪਿਆਦਹਿਤੁਪੁਨੀਹਰਿਸਚੇ

ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ ਸਭਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਅਤੁਜੀਅਕੂ

ਦਾਤਾਰਾ॥ ਹਰਿਪਿਆਦਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਦੁਖਦਿਸ

ਹਲਹਾਰਾ॥ ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਫਕਜੀ

ਕਿਆਨਾਨਕੁਜੰਤਿਦਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੰਘਟਿਘਟਿਅੰ

ਤਹਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇ
ਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇ ਜਵਿ ਡਾਲਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨ ਅਫਰ
ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ
ਗੁਣ ਅਖਿ ਵਖਾਲਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਜਨਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਰ ਬਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨਨੁ ਗਾਮਹਿ ਸੁਖਵ
ਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਤੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇ

ਅਜੀਤਿਨਤੁਟੀਜਮਕੀਫਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨ
ਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗ
ਵਸੀ॥ਜਿਨਸੇਦਿਆਜਿਨਸੇਦਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਪਸਮਾਸੀ॥ਸੇਪੰਨੁਸੇਪੰਨੁਜਿਨਹਰਿਪਿ
ਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਾਇਜਾਸੀ॥੩੬॥
ਤੇਗੀਭਗਤਿਤੇਗੀਭਗਤਿਭੰਗਾਕੀਭੰਗੇਬਿਅੰਤਬੇ
ਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਯਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿ

ਕਕਰਹਿਗਰਿਪੁਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾਤਿਰੇ
ਅਨਿਕਤੇਰੇਅਨਿਕਪਰ੍ਹਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕ
ਹਕਿਰਆਖਟਕਰਮਕਰੰਤਾਸਿਭਗਤਸੇਭਗਤ
ਕੁਏਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥
੫॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰਿਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਦ
ਰੁਅਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋ
ਜੀਤੂੰਨਿਚਰਣਾਕਰਤਾਸੇਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੇ
ਈਦਰਤੇਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਰੇਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿ

ਸ

ਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਪੁਆਪੋਸੇਰਜਿਸਭਗੋਈ॥

੮

ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਲਗਾਏਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜੀਏ

ਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਹਣਾ ੪ ॥ ਤੂੰ

ਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਸੈਰਾਸੀਈ॥ਜਿਤਉਭਾਏਸੇਈਖੀ

ਸੀਜੇਤੂੰਦੇਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭੁਤ

ਰੀਤੁਸਭਨੀਪਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿ

ਨਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਯਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗ

ਵਾਇਆ॥ਤੁਧਆਪਦਿਏਕ੍ਰਿਪਾਮਿਯਾਇਆ॥

੧॥ ਤੁੰਦਰੀਆਉ ਸਰਤੁਤੁਹਿ ਮਾਹਿ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਕੋਈ
ਨਹਿ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਤੁ ਤੇਰਾ ਖੋਣਾ। ਦਿਨੇ ਰੀਮਿ ਇਉਂ
ਫੁਟਿ ਆਸੰ ਜੋਗੀ ਮੇਠਾ॥੨॥ ਨਿਸੇਲੁ ਜਾਲਾਇ ਹਿ
ਜੇਈ ਜਨੁ ਜਾਲੈ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ। ਜਿ
ਨਿਹਿ ਸੇਵਿ ਆਤਿ ਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ॥੩॥ ਤੁਝ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ
ਸਕੀਐ। ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਅਦਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਤੁਕਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਲਹਿ ਸੇਇ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਰਗਟੋਇ॥੪॥੨॥

ਆਸਾਮਹਣਾ

੧

ਤਿਤੁਸਰਦਰੈਕੁਭਈਏਨਿਵਾਸਾ॥ਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿ

ਕੀਆ॥ਪੰਕਜਮੋਹਪਰੁਨਹੀਚਾਏਹਮਦੇਖਾਤਹਭੂਬੀ

ਅੰਏ॥੧॥ਮਨਏਕਨਚੇਤਸਮੁਕੁਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤ

ਤੇਰੇਕੁਲਗਏਆ॥੧॥ਗਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨ

ਹੀਪਰਿਆ॥ਮੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਾਇਆ॥ਪਲ

ਵਤਿਨਾਨਕੁਤਿਨਕੀਆਸਰਲਾਜਿਨਤੂਨਾਹੀਦਿਸਰੇ

ਆ॥੨॥੩॥ ਆਸਾਮਹਣਾ

੫॥

ਭਈਪ

ਰਾਪਤਿਖਾਨੁਖਦੇਹੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਾਨਕੀਇਹਤੇਹੀਬ
ਹੀਆ॥ ਅਦਰਕਾਜਤੇਹੈਕਿਤੇਨਕਾਮਾ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੁਜੁਕੇਦਲਾਨਾਮਾ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਲਾਗੁਭਦਨਲਾਤਰਨ
ਕੋ॥ ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਤਰੰਗਮਾਇਆਕੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਪਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ ਸੇਵਾਸਾਧਨਜ
ਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥ ਕਰੁਨਾਨਕੁਹਮਨੀਚਕਰਮਾ॥ ਸ
ਰਲਿਪਰੇਕੀਗਾਪੁਸਰਮਾ॥੨॥ ੪॥

੧੧॥

੧ ਭ ਸਤਿਗੁਰਪੁਸਾਦਿ॥

੫੬

੧॥

ਗੁਰਗਮਕਣੀ ਮਹਲਾ

੩॥

ਅਨੰਦੁ॥ ੧

੧੦

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਤਪਾਇਆ ਸਜ ਸੇਰੀ ਮਨਿ ਵਲੀ ਆਵ ਪਾਈਆ॥
ਗੰਗਾ ਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀ ਆਸ ਬਟ ਗਾਵਨ ਆਈਆ॥
ਸਬ ਦੇ ਤਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇ ਗਮ ਨਿਜਿ ਨੀਵ ਸਾਇਆ॥
ਕੈ ਚੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ੧॥
ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਤੁ ਸਦਾ ਹੋ ਹਰਿ ਨਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਨਾਣੀ ਰਹੁ
ਤੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਸਬ ਬਿਸਾਰਨਾ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਭਉ ਤਕ

ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਭੇ ਸਦਾ ਰਹੇ। ਸਿਧ ਨਾਗਾਣਾ ਸਮਰਥ ਸੁਆ
ਮੀ ਜੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦੇ ਸਾਗੇ। ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ
ਹਰਿ ਨਾਣੇ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹੇ ਬਕੇ ਆਨਾ ਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ॥ ਘ
ਰਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿ ਸੁਦੈ ਵੈਸੇ ਪਾਵਹਿ। ਸਦਾ ਸਿ
ਧ ਸਦਾ ਹੁਤੇ ਗੰਨਾ ਮੁਮਨਿ ਦਸਾਵਟੀ। ਨਾ ਮੁਜਿਨ ਕੇ
ਮਨਿ ਦਸਿ ਆਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ। ਕੇਹੇ ਨਾਨਕ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬਾ ਕਿ ਆਨਾ ਹੀ ਘਰ ਤੇਰੇ॥੩॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
ਰਾ ਆਪੇਰੇ। ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਰੁਖਾ ਸਭਗ

ਵਾਇਆ ਕਰਸਾਂਤ ਸੁਖਮਨ ਆਏ ਵਸਿਆ ਨਿਨਿਦਿਠੁ
ਸਰਪੁਜਾਈਆ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੁ ਦਿਟਹੁ ਜਿ
ਸਦੀ ਆਏ ਹਵਾ ਨਿਊ ਆਈਆ ਕੋਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਲਹੁ ਸੰਤ
ਹਿੰਸ ਬਦਧਰੁ ਪਿਐ ਗੋ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਅਧੀ ਗੋ ॥
੪॥ ਵਜੈ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਰਿਸੰਭਾ ਗੋ ਪਰਿਸ
ਭਾਗੋ ਸਬਦ ਵਜੈ ਕਠਾ ਨਿਤੁ ਪਰਿਧਾਰੇ ਆ ਪੰਚ
ਦੁਤਤੁ ਪਵੰਸ ਕੀਤੇ ਕਠਾ ਕੰਟਕ ਮਾਰਿਆ ਧੁਰ ਕਰ
ਮਪਾਇਆ ਤੁਧ ਜਿਨ ਕਉ ਸੇ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਠਾ ਗੋ ॥

ਹੋਨਾਨਕਤਹਸੁਖੋਹੋਇਅਤਿਤਪਰਿਅਨਾਹਦਫਜੇ॥੫॥

ਅਨੰਦੁਸੁਦੇਵਰੁਭਾਗੀਹੋਸਗਣਾਮੋਨਰਥਪੁਰੋਪਾਰਥ

ਹਮਪੁਰੁਪਾਇਅਓਤਰੇਸਗਣਾਦਿਸੁਰੋਪਦੁਖੋਰਥਾਸੰ

ਤਾਪਉਤਰੇਸੁਲੀਸਚੀਬਾਲੀ॥ਸੰਤਸਾਜਨਤੁਏਸੰਰਸੇ

ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਲਾ॥ਸੁਲਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਦਿਤਸ

ਤਿਗੁਰਗਹਾਭਰਪੁਰੋ॥ਬਿਨਦੰਤਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨ

ਯਾਗੇਫਜੇਅਨਾਹਦਤੁਰੋ॥੪੦॥ ੧੧ ॥

ਇਤੀਸ਼ੀਅਨੰਦੁਜੀਸਮਪੁਰਨਸਮਾਪਤੇਜੋਦੇਖਾਸੇ

ਏਖਾਮਮਦਿਪਨਟੀਅਤੇ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁ

੧੨

ਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਬਿਲਾਦਣਾਮਹਾਨਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ੪ ॥ ਕਦਨਸੰਜੋਗਮਿਲਾਉਪ੍ਰਭੁਅਪ

ਨੇ॥ ਪਲਾਪਲਾਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪੁਨੇ॥ ੧॥ ਚਰਨਕ

ਦਣਾਪ੍ਰਭੁਕੇਨਿਤਪਿਆਦਉ॥ ਕਦਨਸੁਮਤਜਸਪ੍ਰੀ

ਤਮਪਾਦਉ॥ ੧॥ ਗਾਉ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁ

ਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਦਿਸਰਨੁਕਾਹੁਬੋਰੇ॥ ੨॥ ॥ ੧॥

੧॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਦਿ॥ ਗੁਰਪਨਾਮੀ

ਮਾਲਾ ੧॥ ਗਗਨਮੈਰਿ ਘਾਟੁ ਰਦਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕ
ਬੇਨਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲਾ ਜਨਕ ਮੋਤੀ। ਧੁਪ ਮਈਆ ਲੋਪ
ਦਨ ਚਉਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲਾ ਬਨ ਰਾਇ ਫੁਲ ਤੋਜੋਤੀ॥੧॥ ਕੋ
ਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਕਉ ਖੰਡ ਨ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ। ਅਨਹਤਾ ਸ
ਬਦ ਬਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨੈਨ
ਤਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਿ ਸਮੁਰਤਿ ਨਨਾਏ ਕੋ ਤੇਰੀ। ਸਹਸ
ਪਦਿ ਬਿਮਲਾਨ ਨਾਏ ਕਪਦਿ ਗੰਧਿ ਬਿਨੁ ਸਹਸਿ ਤਵ
ਗੰਧਿ ਇਵ ਚਲਾਤੁ ਮੇਰੀ॥੨॥ ਸਕੁ ਮਹਿ ਜੋ ਤਿਜੋ ਤਿ

٩٣

१६ द्वाग्बुद्धीकी लोको। रंयायी।
पुनिरादसककाटासासा। सीअमकेतजराते
डीसा। पुण्यनष्टिसरि रागानेते बुधी। मन्त्रि
नभानक्षपाटीदृष्टी। ॥॥ पतिप्रपतिअले

ਗੰਨਕੋਰਾਜਾ। ਦੁਸਟਨਦਾਹਗਰੀਬਨਿਦਾਨ। ਅਖਰ

ਭੁਵਨਕੋਸਿਰਜਨਹਾਰੇ। ਦਾਸਜਾਨਿਮੁਹਿਏ। ਹੁਓਬਰੇ:

੨॥ ਕਬਿਯੋਬਾਚਬੇਨਤੀ॥ ਚੰਪਾਣੀ॥ ਅ

ਤਿਸਾਰੀ॥ ੧੦ ॥ ਹਮਗੀਕੋਰੇਹਾਬਦੈਰ

ਫਾ॥ ਪੁਰਲੋਹੇਇਚਿਤਿਕੀਇਛਾ। ਵਚਰਲਨਮਨਰਹੈਰ

ਮਾਰਾ। ਅਪਨਜਾਨਕੋਰੇਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਦੁਸਟ

ਸਭੇਤੁਮਘਾਫਹਾ। ਆਪਹਾਬਦੈਮੋਹਿਬਚਾਫਹਾ। ਸੁਖ

ਫੇਸੈਮੋਰੇਪਰਫਾਰਾ। ਸਿਫਕਸਿਖਸਬੈਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥

ਮੋਰਫਿਅਨਿਜਕਰਦੇਕਰੀਏ। ਸਬਬੈਰਨਕੋਆਜ

ਜਪਹੀਐ। ਪੁਰਦਹਇਹਮਾਰੀਆਸਾ। ਨਿਰੰਕਰਨਕੀਚਿਏ
 ਪਿਆਸਾ। ੩॥ ਤੁਮਹਿਛਾਭਿਕੋਈਅਦਰਨਪਿਆਵਭਿ।
 ਜੇਬਰਚਹੈਸੁਤੁਮਤੇਪਾਵਭਿ। ਸਿਦਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਐ:
 ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤੁਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ। ੪॥ ਆਪਹਾਬਦੈਮੁਖੈ
 ਉਬਰੀਐ। ਮਰਲਕਾਣਾਕਾਤੁਸਨਿਛਰੀਐ। ਹੁਨੋਸਦਾ
 ਹਮਾਰੇਪਛਾ। ਸੀਅਸਪੁਜਜੁਕਰੀਅਹੁਰਛਾ। ੫॥
 ਰਾਖਏਹੁਮੁਹਿਰਾਖੰਨਹਰੇ। ਸਾਹਿਬਸੰਤਸਹਇਪਿ
 ਅਗੇ। ਦੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ। ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰ
 ਦਸਕੰਤਾ। ੬॥ ਕਾਇਪਾਇਬਹਮਾਬਪੁਸਗਾਕਾਇ

ਖਾਇਸਿਦਲੀਅਦਤਗਾ। ਕਾਇਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪਰ
ਕਾਸਾ। ਸਕਣਕਾਣਕਾਰੀਅਤਮਾਸਾ॥ ੭॥ ਜਦਨਕਾ
ਲੋਜੇਗੀਸਿਦਕੀਓ। ਬਿਦਗਾਜਕ੍ਰਮਾਜੁਬੀਓ। ਜਦ
ਨਕਾਣਸਕੁਲੋਕਸਦਗਾ। ਨਮਸਕਾਰਹੋਤਾ। ਹਿਰਮ
ਗਾ॥ ੮॥ ਜਦਨਕਾਣਜਗਤਬਨਾਯੋ। ਦੇਵਦੈਤਜਫ
ਲਭਿਪਜਾਯੋ। ਆਦਿਅੰਤਿਏਕੋਅਦਤਾਗਾ। ਸਿਈਗੁਰੂ
ਸਮਝੀਅਗੁਰਮਾਗਾ॥ ੯॥ ਨਮਸਕਾਰਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾ
ਗੀ। ਸਕਣਪੂਜਾਜਿਨਅਪਿਸਦਾਰੀ। ਸਿਦਕਨਕੋ
ਸਿਦਗੁਲੁਸੁਖਦੀਯੋ। ਸਤਨਕੋਪਣਮੇਬਧਕੀਯੋ॥

੧੦॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਕੇ ਅੰਤ ਰਕੀ ਜਾਨਤਾ। ਕਠੋ ਬੁਰੇ ਕੀ
ਪੀਰ ਪਛਾਨਤਾ। ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸ ਬੁਝਾ। ਸਰਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰ ਫੁਲਾ॥੧੧॥ ਸੰਤ ਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ਤੇ ਦੁ
ਖੀ॥ ਸੁਖ ਪਾਇ ਜਾਪਨ ਕੇ ਸੁਖੀ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪ
ਛਾਨੈ॥ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੇ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੀ ਜਾਨੈ॥੧੨॥ ਜਬ ਚਿ
ਦ ਕਰ ਖਕਰਾ ਕਰਤਾ ਗਾ। ਪਰਜਾ ਪਰਤਤ ਬਦੇਹ ਅਪਾ
ਗਾ॥ ਜਬ ਆਕਰ ਖਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ। ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਾਤ
ਦੇਹ ਪਰ ਸਰਹੂੰ॥੧੩॥ ਜੇ ਤੇ ਬਦਨ ਸਿਸਟਿ ਸਰਪਾਗੈ॥
ਆਪ ਆਪਨੀ ਬੁਝੁ ਚਾਰੈ॥ ਤੁਮ ਸਰਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿ

ਗਣਮਾਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁਅਣਮਾ॥੧੪॥ਨਿਰੰ
ਕਾਰਨਿਬਕਾਰਨਿਰਲੀਬਾ॥ਆਦਿਅਨੀਦਾਅਨਾਦਿ
ਅਸੰਭਾ॥ਤਾਕਾਮੁਕੁਤਿਚਾਰਤਭੇਦਾ॥ਜਾਕਭੇਦਨ
ਪਾਫਤਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਾਕੇਕਰਿਪਾਹਨਿਅਨਮਾਨਤ:
ਮਹਾਮੁਕੁਕਭੁਭੇਦੁਨਜਾਨਤਾ॥ਮਹਾਦੇਵਕਭੁਕਹਤ
ਸੰਦਾਸਿਫਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਰੀਨਤਨਹਭੇਦਾ॥੧੬॥
ਆਪਆਪਨੀਬੁਧਹੇ॥ਜੇਤੀ॥ਬਰਨਤਭਿਨਭਿ
ਨਤੁਭੇਤੀ॥ਤੁਮਰਾਣਾਖਾਨਜਾਇਪਸਾਗਾ॥ਕਿ
ਹਿਬਿਧਸਜਾਪੁਕਮਸੰਸਾਰਾ॥੧੭॥ਏਕੈਰੁਪਅ

ਨੂਪਸਿਰੁਖਾਸਿਰਿਕਕੁਇਚਰਾਫਕਹੀਰੂਪਾਅੰਡਜਜੇਰ
ਜਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ਉਤਰੂਜਖਾਨਬਪੁਤਰਚਿਦੀਨੀ॥
੧੮॥ਕਉਫੁਲਗਜਾਪੁਏਬੈਠਾਕਉਸਿਮਟਿਕਯੋ
: ਸੰਕਰਇਕੈਠਾਸਗਰੀਸਿਸਟਿਦਿਖਾਇਅਚੰਭ
ਫਾਅਦਿਜੁਗਾਦਿਸਰੂਪਸੁਪੰਭਫਾ॥੧੯॥ਅਬ
ਠਫਾਨਿਜਕਰਦੇਕੋਰੀਸਿਖਿਪਭਿਬਾਰਅਸਿਖਿਪ
ਸਿਘੋਗਾਦੁਸ੍ਰਜੇਤੇਉਠਵਤਉਤਪਾਤਾਸਕਣਮ
ਏਫੁਕੋਰੋਰਲਪਾਤਾ॥੨੦॥ਜੇਅਸਪੁਜਤਵਸਰ

ਦੀਪਰੋ॥ ਤਿਨਕੇਦੁਸਟਦੁਖਤੁਰੇਮਰੋ॥ ਖੁਰਖਜਵਨਪ
ਗਪਰੇਤੁਰੋ॥ ਤਿਨਕੇਤੁਮਸੰਕਟਸਭਟਰੇ॥ ੨੧॥ ਜਿਕਾ
ਇਕੋਇਕਬਾਰਧਿਐਰੋ॥ ਤਕੇਕਾਇਨਿਕਟਨਹੀਐ
ਰੋ॥ ਰਫਰੋਇਤਾਹਿਸਭਕਾਣਾ॥ ਦੁਸਟਅਰਸਟਟ
ਰੇਤਤਕਾਣਾ॥ ੨੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸਟਤਨਜਾਇਨਪਰ
ਤੋ॥ ਤਕੇਤਾਪਤਨਕਮਹਿਹਰਿਰੋ॥ ਰਿਧਸਿਧਘਰੋਸ
ਭਰੇਈ॥ ਦੁਸਟਾਭਭੁਟੇਸਕੈਨਹੀਕੇਈ॥ ੨੩॥ ਇਕਬਾ
ਰਜਿਨਤੁਮੈਸੰਭਾਗਾ॥ ਕਾਣਾਠਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬਾਗਾ॥

।

ਜਿਨਨ ਰਨਾ ਮੁਤਿ ਤੀਰ ਕਰਗਾ ॥ ਏਹਿ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇਰਗਾ ॥
 ੨੪ ॥ ਖਰ੍ਹਗ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਲਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਆਪਗਾ ਬਦੈ ਲੇਹੁਰਿ
 ਬਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮਹਿ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ
 ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰਜਗ ਮਾਤਾ :
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ਪੁਰਲ ਸੁਭਰਾਤਾ ॥ ਕਿਲਾਇ ਕਾ ਸਕਲਾ ਦੇਹ
 ਕੇਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਅੰਕਿ ਛੇਕਰਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੀਅ
 ਸਪੁਜ ਜੀਜ ਬਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰਲ ਕਰਗਾ ਗ੍ਰਿਹ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਠਲਾ ਪਾਏ ਸੇਈ ॥ ਦੁਖਨ

ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨਿਕ ਸੁਨੈ ਗੁਰੁ ਜੋ ਆ
ਰਿ ਸੁਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂਰਚਿ ਤੁਛਾਇ ਚਤੁਰਤ
ਆਵਈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਭੈ ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨ ਫਕੇ ਰਹੈ ॥
ਜੋ ਆਕੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚੋ ਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੰਮਤ ਸ
ਤਹੁ ਸਹਿ ਸਭ ਲਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹੁ ਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨ ਕਰ
ਜੈ ॥ ਭਾਵਦ ਸੁਦੀ ਅਸਟ ਮੀਰ ਬੀ ਬਾਰਾ ॥ ਭੀਰ ਸਤੁ ਦੁ
ਦਰੁ ਬਸੁ ਪਾਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖ
ਅਨਿਤਿ ਆਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖੀ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰ

ਗੋ। ਜਨਨ ਨਕੁਲ ਮੁਖ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੈ ਹੋਰਿ ਨ ਮੇਰੀ ਸੁਖ ਮੈ

ਡਰੇ॥੪॥ ਗੁਰਗਉਰੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਾਣਾ

੫:

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਹਣਾ ਕੀ ਬੋਲਾ॥

ਈਹਾ ਪਾਟਿ ਚਲਾਹੁ ਹਰਿ ਣਾਹਾ ਅਗੇ ਬਸਨ ਸੁਹੇਲਾ॥

੧॥ ਅਉਧਾ ਘਟੈ ਦਿਨ ਮੁਰੈ ਨਾਗੇ। ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ

ਜਣਾਗੇ॥੧॥ ਗਾਉ। ਇਹੁ ਜੋ ਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਜੇ

ਮਹਿਤ ਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਰਾਇ ਪੀ

ਆਵੈ ਏਹੁ ਰਸਿ ਅਕੁ ਬਕ ਬਾਤਿ ਨ ਜਾਨੀ॥੨॥ ਜਾਕ

ਉਆਇ ਸੋਈ ਬਿਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ ਹੁਤੇ ਮਨਹੁ ਬੇਸੇਰਾ॥

੨੪

ਨਿਜਪਰਿਸਹਲੁਪਾਦਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇ
ਗੋਟੇਗਾ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਹਯ
ਮਨਕੀਪੁਰੇਗਾਨਾਨਕਦਾਸਏਹੈਸੁਖਮੀਗੋਮੋਕਓਕ
ਰਿਸੰਤਨਪੁਰੇ॥੪॥੫॥ ਜਲੇਕੁ॥ ੪
ਲਾਂਘੇਓਰਿਨਾਮੁਜਪੁਨਿਸਿਬਾਸਰਅਗਾਧਾਕਾਰ
ਤੁਏਨਬਿਅਪਈਨਾਨਕਮਿਏਓਪਾਧਾ॥ ਸੋਲੇਕੁ:
ਕੁਰਦਤਾਗੁਰਹਿਏਪਰਿਗੁਰਦੀਪਕਤਿਹੋਇ:
ਅਮਰਪਦਾਰਥਨਾਨਕਾਮਨਮਾਨਿਸੁਖਹੋਇ॥੨॥

M-5661